

رابطه کرامت و ارتداد در اندیشه امام خمینی(ره)

حجت الاسلام ضامن علی حبیبی

کرامت انسانی، از حقوق بنیادین بشر است که اعلامیه جهانی حقوق بشر بر آن تأکیدی زیاد دارد و تمام نظام های حقوقی حاکم بر جهان را ملزم می کند که در وضع قوانین، مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق های بین المللی را رعایت بنمایند. در آموزه های دینی به خصوص در قرآن کریم نیز موضوع کرامت انسانی مطرح است. سؤال عمده و اساسی این است که کرامت انسانی چه جایگاهی دارد؟ یعنی آیا کرامت انسانی یک حق مطلق است که در هیچ صورت زایل نمی شود؛ حتی اگر آدمی فجیع ترین جنایات ضد بشری را مرتکب شود؟ یا این که حق کرامت یک حق مقید است؟ یعنی انسان ها کرامت دارند تا وقتی این کرامت را با انجام اعمال خود، مانند قتل نفس محترمه، فساد در زمین و ارتداد و بازی نمودن با مقدسات و ارزش های پذیرفته شده دینی و نظام حاکم که همان نظام دینی و ولایی است، از دست ندهند.

نوشتار حاضر، با استناد به اندیشه های امام خمینی اثبات می نماید که زوال و بقای کرامت انسانی به دست خود او است و اگر انسان مرتکب قتل نفس محترمه شد یا باعث ایجاد و گسترش فساد و ناامنی در زمین شد و یا قصد براندازی نظام دینی و تضعیف بنیان های فکری و اعتقادی را پیش گرفت، در این صورت از کرامت خارج شده و مستحق کیفر می باشد. در نتیجه، می توان گفت: حق کرامت یک حق مقید است که دارای مرزهای مشخص و معین می باشد که نباید از آن تخطی کرد و در صورت تخطی، مستحق کیفر و مجازات است.

یکی از مسائلی که امروزه مورد انتقاد مکاتیب عرفی لیبرال، قرار دارد، احکام مجازات اسلامی درباره مرتد است. آنان مجازات بدنی مرتد را مخالف کرامت انسانی و ...